

ние съ небесния животъ, ние сме голаци, и Господь постоянно ни праща майката съ тия червеи; по-здрoви майка си, защото ти носи храна. Колко мѣсто е обиколила тя, докато намѣри единъ червей! Какъ да благодаримъ на Бога, Който всѣки день мисли за насъ и ни доставя храна? Всѣка сутринь да казваме и ние „чърррк“!—да Му се молимъ. Знаете ли какво значи то? То има дълбокъ смисълъ. Какво съдържа това „чърррк“!? Ако бѣхте го знаели, щѣхте да знаете думитѣ, съ които говори Небето. Много кжса дума, но съдържа телна. И сега вие сте въ храма; Христосъ се обръща къмъ васъ и ви пита: „Какъ се молите — да-ли като този фарисей, или като митаря? Какъ ще излѣзете въ свѣта и ще започнете работа, като фарисея или като митаря? И вие сте отъ сжщата калъ“. Но Христосъ иска да каже да не бждемъ фарисеи. Менѣ ми е гръмнала главата отъ тия фарисеи. Ако има нѣщо въ свѣта, което да безпокои, то сж тия фарисеи. „Ама едикой-си ималъ такива черти“. Зная; какво да правя? Чакай да очистя себе си, че тогазъ хората. Чакай да очистя своитѣ въшки, че тогазъ на другитѣ. Защото, инакъ, ако отида при него, онзи, който има по-малко, ще хване отъ мене. „Ама трѣбва да го възпитаеме“. Чакай първо себе си да възпитама. „Ама трѣбва да проповѣдвате“. Ако взема прѣждеврѣменно да проповѣдвамъ, ще заблудя хората. „Излѣзъ и кажи това и това“. Какво ще кажа? Да лъжа хората ли? Когато излазяшъ, трѣбва да кажешъ великата истина и съ думи и съ живота си. Туй подразбира Христосъ. Когато почнемъ да учимъ, трѣбва да работимъ сжщеврѣменно съ думи и съ живота си. Азъ много